

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ว่าด้วยการจัดการ
สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓
มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหาร
ส่วนตำบลเทอดไทย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทยและนายอำเภอแม่ฟ้าหลวง
จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย เรื่อง การจัดการ
สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย นับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้
โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทยแล้วเจ็ดวัน

บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้ว
ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย เรื่อง การกำจัดขยะมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๕๒ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และความหมายรวมถึงสิ่งอื่นใด
ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ
ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถ้ำ มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด
ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้า ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสีง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึง บริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ข้อ ๖ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยอาจร่วมกับหน่วยงานรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยตามข้อ ๗ ก็ได้

ความในข้อนี้และข้อ ๗ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

แต่ผู้ดำเนินกิจการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินกิจการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย นอกจากในที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยจัดไว้ให้

(๒) ถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่รองรับมูลฝอย

(๓) ทำการขน ถ่าย เท คู้ย เชี่ย ขุด หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในที่รองรับ รถขน หรือสถานที่พักปฏิกูลหรือมูลฝอยใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในอาคารหรือสถานที่นั้น ๆ ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ รวมถึงต้องรักษาบริเวณอาคารหรือสถานที่นั้นไม่ให้มีการถ่าย เท หรือสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามวรรคหนึ่งต้องเป็นภาชนะที่ไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิดกันแมลงและสัตว์ได้ ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย อันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น ควัน กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะหรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคาร สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศ

กำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ๆ จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย จากอาคารสถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

หมวด ๒

ใบอนุญาต

ส่วนที่ ๑

การขอใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ห้ามผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับและประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่ องค์การบริหารส่วนตำบลเขตใดกำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาทะเบียนรถ

(๔) สำเนาหลักฐานที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องออกให้ที่แสดงว่าได้รับอนุญาต

ให้ประกอบกิจการที่ขอรับใบอนุญาต

(๕) เอกสารหลักฐานอื่น ๆ เช่น ใบอนุญาตเดิมที่หมดอายุ รวมถึงเอกสาร ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นว่ามีความจำเป็นในการพิจารณาประกอบการขอใบอนุญาต

ข้อ ๑๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตรับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) หลักฐานที่แสดงการมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อ ๑๓

(๑.๒) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถคูด้าม) ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้

(๑.๒.๑) ได้รับอนุญาตจากกรรมการขนส่งทางบก

(๑.๒.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนส่งสิ่งปฏิกูลต้องปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่น
แสง แผลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิด เปิดอยู่ด้านบน

(๑.๒.๓) มีป้ายคู่มือสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย

(๑.๒.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่วซึม

(๑.๒.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังซักผ้า ไม้กวาด
น้ำยาฆ่าเชื้อโรค

(๑.๓) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้งสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๔) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเองต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำสิ่งปฏิกูล
ไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกต้องสุขลักษณะแห่งใด

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตรับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) หลักฐานที่จำเป็นเพื่อแสดงการมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อ ๑๓

(๒.๒) แผนงานการดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน มูลฝอย ดังต่อไปนี้

(๒.๒.๑) ประเภทของมูลฝอยที่ต้องการเก็บ ขน

(๒.๒.๒) วิธีการเก็บ ขน มูลฝอยให้ถูกต้องสุขลักษณะ

(๒.๒.๓) วิธีการแยกหรือคัดเลือกมูลฝอยก่อนการเก็บ ขน (ถ้ามี)

(๒.๒.๔) วิธีการป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
การควบคุมเหตุรำคาญ ความปลอดภัยต่อสุขภาพชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน รวมทั้ง สุขอนามัยของประชาชน

(๒.๒.๕) สถานที่และวิธีการในการกำจัดมูลฝอยที่เก็บ ขน

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓.๑) หลักฐานที่จำเป็นเพื่อแสดงการมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อ ๑๓

(๓.๒) แผนงานการดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ดังต่อไปนี้

(๓.๒.๑) ประเภทของสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่ต้องการรับกำจัด

(๓.๒.๒) วิธีการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องสุขลักษณะ

(๓.๒.๓) วิธีการป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
การควบคุมเหตุรำคาญ ความปลอดภัยต่อสุขภาพชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน รวมทั้ง สุขอนามัยของประชาชน

(๓.๓) รายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

(๓.๓.๑) รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ที่จะใช้ในการดำเนินการกำจัด
สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓.๓.๒) แบบแปลนและรายละเอียดของโรงงานกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓.๓.๓) แสดงหลักฐานรายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน และโรงงานที่จะใช้
ในการดำเนินการดังกล่าว ว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ขออนุญาตและโดยมีภาระติดพันหรือไม่อย่างใด
หรือสิ่งใดที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลอื่นที่ผู้ขออนุญาตได้เช่าหรือจะเช่าหรือได้มาหรือจะได้มาด้วยวิธีการ
และเงื่อนไขใด

(๔) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ปฏิบัติงานและทรัพย์สินที่จะใช้ในการดำเนินการขั้นต้น
ดังนี้

(๔.๑) จำนวนพนักงานที่คาดว่าจะต้องมีและหน้าที่โดยสังเขป

(๔.๒) จำนวนและประเภทของยานพาหนะ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บ ขน

(๔.๓) สถานที่รวบรวมสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย (ถ้ามี)

ทั้งนี้ ผู้ขออนุญาตต้องระบุว่าทรัพย์สินที่จะใช้ในการดำเนินการดังกล่าว สิ่งใดที่เป็นกรรมสิทธิ์
ของผู้ขออนุญาตและโดยมีภาระติดพันหรือไม่อย่างใด หรือสิ่งใดที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลอื่นที่ผู้ขออนุญาต
ได้เช่าหรือจะเช่าหรือได้มาหรือจะได้มาด้วยวิธีการและเงื่อนไขใด

ข้อ ๑๕ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอใบอนุญาตจะตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์
ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข
ที่กำหนดไว้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์
เพื่อให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ (แบบ สม. ๒)
หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ
และหลักฐานครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนด

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

โดยจะแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา ตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ ทำข้อบัญญัตินี้ภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลากำหนดถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๗ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยเท่านั้น

ส่วนที่ ๒

การขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยกำหนด (แบบ สม. ๓) ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน พร้อมแนบเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑๓

เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ทำข้อบัญญัตินี้แล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

กรณีที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตล่วงเลยระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งจะต้องเสียเงินเพิ่มห้าสิบบาทต่อเดือน เศษของเดือนถ้าตั้งแต่สิบห้าวันขึ้นไปให้คิดเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดทิ้ง

ส่วนที่ ๓

การขอใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๑๙ กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยกำหนด (แบบ สม. ๑/๑) ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด แล้วแต่กรณี พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมในการขอใบแทนฉบับละหนึ่งร้อยบาทและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาใบแจ้งความกรณีใบอนุญาตสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือ

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีที่ชำรุดในสาระสำคัญใบแทนใบอนุญาตให้ใช้ได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

ข้อ ๒๐ การออกใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบหลักฐานแล้วเห็นว่าถูกต้องให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ออกใบแทนใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยกำหนด (แบบ สม.๒/๑) โดยประทับตรา หรือพิมพ์ หรือเขียนด้วยหมึกสีแดงว่า “ใบแทน”

(๒) บันทึกด้านหลังสำเนาฉบับของใบอนุญาตเดิม ระบุวันเดือนปี เล่มที่ เลขที่ และสาเหตุที่ออกใบแทน

ส่วนที่ ๔

การประกอบกิจการ การพักใช้ การเพิกถอน

และการเลิกกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาต

ข้อ ๒๑ ในระหว่างการประกอบกิจการผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ ยานพาหนะที่ใช้ประกอบกิจการ หรือสถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๒ ในการให้บริการของผู้รับใบอนุญาตต้องกำหนดอัตราค่าบริการไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องประกอบกิจการให้ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัย และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามคำแนะนำหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๔ ในกรณีปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตรายใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๖ กรณีที่มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ สำหรับวิธีการแจ้งถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๒๗ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้แจ้งบอกเลิกต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตด้วย

หมวด ๓

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๒๙ อัตราค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัตินี้

อัตราค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งให้ใช้กับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย รวมถึงการให้บริการของบุคคลอื่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยมอบให้ดำเนินการแทนหรืออนุญาตให้ดำเนินการด้วย

ข้อ ๓๐ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย

หมวด ๔

แบบพิมพ์

ข้อ ๓๑ แบบพิมพ์ที่ใช้ตามข้อบัญญัตินี้

- (๑) คำขอรับใบอนุญาต (แบบ สม. ๑)
- (๒) คำขอรับใบแทนใบอนุญาต (แบบ สม. ๑/๑)
- (๓) ใบอนุญาต (แบบ สม. ๒)
- (๔) ใบแทนใบอนุญาต (แบบ สม. ๒/๑)
- (๕) คำขอต่ออายุใบอนุญาต (แบบ สม. ๓)

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๓ ผู้ประกอบกิจการที่ต้องได้รับใบอนุญาตจึงจะประกอบกิจการได้ตามข้อบัญญัตินี้ แต่ยังไม่ได้อ้างหรือมีใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

เตชินท์ ตียะไพศาล

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

